

MUSIKKHÚS FLYTUR



Tekning av nýggja bygninginum hjá Simma Musikkúsi

talinum sjei”, skemtar Petur Magnus og fær meg at hugsa um, at Nóa fekk sjei daga freist at savna djórini saman og flyta, hóast freistin hjá musikkhúsinum helst er nakað væl longri. Hann hevur hált á uppsagnartíð av leigusáttmálanum, men sjálva uppsøgnina hevur hann tó ikki fingið enn.

Gittarbygging er hjartamálið

Petur Magnus Bjarnastein varð útlærður bygningssnikkari á Snikkaravirkinum í “Grønlandi” í Havn ár 2000. Í 2002 byrjaði hann virksema í kjallaranum hjá pápa sínum í Runavík, har hann bygdi elektriskar “solid body” gittarar, sum hann kallaði “Bjarnastein”. Hesum virkseminum hevur hann hildið á við, meðan hann hevur

havt handilin. Fleiri gittaristar hava ognað sær ein Bjarnastein gittara, eitt nú Heri Joensen úr Týr, Jens Marni Hansen og Hjalti Joensen.

“Eg havi ikki bygt gittarar seinastu árin, tí handilin hevur kravt so nógv tíð. Eg fái tó fyrispurningar um hetta alla tíðina, men eg havi kortini ikki havt hug at gera nakran bíðilista. Hinvegin havi eg sett pláss av til hetta virksema í nýggja bygninginum - so tá ið vit flyta niðan í Hoyvík, kemur gongd á hetta aftur”, sigur Petur Magnus og leggur afturat, at hann vónar, at tann parturin fer at vaksa seg størri.

“Eg havi fingið fleiri fyrispurningar úr útlandum, og tað man helst vera orsakað av Hera í Týr, sum man vera tann kendasti gittaristurin við einum Bjarnastein gittara. Men ætlanin er ikki at fara undir hópframleiðslu av gittarum. Eg vil gjarna hava, at teir skulu vera hondgjørdir, og at

eg sjálvur skal kunna seta mitt fingramerki á hvønn einstakan. Um verulig gongd kemur á tann partin - og tað vóni eg - siggi eg fyri mær, at í mesta lagi eini fimm fólk fara at starvast burturav við at byggja gittarar. Málsetningurin er at kunna liva av at byggja gittarar. Men vit fáa at siggja”, sigur Petur Magnus, og tað er eyðsýnt, at hann er errin av sínum handverki.

“Eg royni altíð at hava fólk til at standa í handlinum. Tá vit flyta, fari eg at hava tvey fólk fast í handlinum, eitt til hvørja hæddina, meðan eg sjálvur mest komi at verða á verkstaðnum, har eg bæði fari at umvæla og byggja gittarar. At selja ljóðføri er ikki beinleiðis nøkur gullgruba, men kann eg fáa forrætingina at mala runt og samstundis realisera mína passið við gittarbygging, eri eg nøgdur. Sum nakað nýtt eri eg farin í holt við at framleiða “pickuppir” (mikrofonir til elgittarar red.). Tað er øgiliga spennandi, tí tað er ein

stórur marknaður fyri júst hesum í lýtuni. Eftirsum tær eru so smáar, er tær lættar at flyta út til onnur lond.”

Føroyskur tónleikur framtíðar vinna

Spurdur um, hvørji framtíðarútlitini eru fyri Simme Musikkhús, svarar Petur Magnus, at tónleikur yvirhøvur er ein týðningarmikil partur av føroysku mentanini og hevur altíð verið tað.

“Júst nú haldi eg, føroyskur tónleikur er á einari lofjøl til altjóða marknaðin, og tað skapar ein tørv fyri ljóðførihandlum”, er Petur Magnus vísir í. Tað leiðir so til mín næsta og síðsta spurning, sum er, hví Simme Musikkhús hevur megnað at hóra undan í 57 ár, meðan nógvir aðrir ljóðføris-handlar hesa tíðina hava snarað lykilin um.

“Eg voyt ikki”, sigur arbeiddsami runavíkingurin, “kanska er tað tí, at vit hava kappingarførar - ella

“erligar” - prísir. Eg arbeiði út frá einum einføldum lærusetningi, sum er, at tá ið bæði keypari og seljari eru væl nøgdir, so er tað ein góður handil og gevur grundarlag fyri at halda fram”.

Nú byrjar fartelesonin hjá Petur Magnusi at ringja, og hann gerst eitt sindur ótolin. Eg sigi so bert, at hatta var tað, og at eg havi fingið mitt “í kassan”. Kappingarførir prísir ella ikki, eg veit ikki. Í øllum førum kann eg staðfesta, at Petur Magnus er ein orkumikil persónur, sum hevur ein óvanliga góðan handverksligan førleikan við gittarum. Men tá ið vit lita aftur á søguna hjá musikkhúsinum, mugu vit sjálvandi minnast Simma Arge Jacobsen, sum megnaði at halda lív í handlinum í heili 46 ár. Tá ið harðast leikaði á undir stóru kreppuni í 80'unum, gjørdi hann ikki mætari enn at flyta handilin í kjallaran hjá sær úti í Vesturbýnum - heim í egin høl.



Ein Gibson Explorer hongur og bíðar eftir einum eigaramanni



Petur Magnus við einum Bjarnastein gittara, sum hongur í handlinum



Prototypan til Bjarnastein gittararnar



Petur Magnus og Frans



Frans Galán umvælir ein gittara á verkstaðnum